

γράφει ο Φώτης Κόντογλου Μεγάλο, πολύ μεγάλο και σπουδαίο είναι ένα ζήτημα που δεν του δώσανε σχεδόν καθόλου προσοχή οι περισσότεροι Έλληνες. Κι αυτό είναι το ότι από καιρό αρχίσανε κάποιοι δικοί μας κληρικοί να θέλουν και να επιδιώκουν να δέσουν στενές σχέσεις με τους παπικούς, που επί τόσους αιώνες μας ρημάζανε. Γιατί στ' αληθινά, δεν υπάρχει πιο μεγάλος αντίμαχος της φυλής μας, κι επίμονος αντίμαχος, που, σώνει και καλά θέλει να σβήσει την Ορθοδοξία. Οι δεσποτάδες που είπα πως τους έπιασε, άξαφνα κι αναπάντεχα, ο έρωτας με τους Λατίνους, λένε πως το κάνουμε από «αγάπη». Μα αυτό είναι χονδροειδεστάτη δικαιολογία και καλά θα κάνουν να παρατήσουνε αυτά τα ροσόλια της «αγάπης», που την κάναμε ρεζίλι. Ο διάβολος, άμα θελήσει να κάνει το πιο πονηρό παιγνίδι του, μιλά, ο αλιτήριοι για αγάπη. Ο,τι είπε ο Χριστός, το λέγει κι αυτός κάλπικα, για να ξεγελάσει. Τώρα, στα καλά καθούμενα, τους ρασοφόρους μας στην Πόλη, τους έπιασε παροξυσμός της αγάπης για τους Ιταλιάνους, που στέκονται, όπως πάντα, κρύοι και περήφανοι και δεν γυρίζουνε να τους δούνε αυτούς τους «εν Χριστώ αδελφούς», που όσα τους κάνανε από τον καιρό των Σταυροφόρων ίσαμε τώρα, δεν τους τάκανε μήτε Τούρκος, μήτε Τάταρος, μήτε Μωμαχετάνος. Ίσως κι οι δικοί μας να κάνουν από παρεξηγημένη καλοσύνη.

Όπως είπα, οι περισσότεροι δικοί μας δεν δώσανε καμμιά σημασία σ' αυτές τις φιλοπαπικές κινήσεις, που είναι θάνατος για το γένος μας και που τις κινήσανε οι καταχθόνιες δυνάμεις που πολεμάνε τον Χριστό και που με τα λεπτά τους αγοράζουνε όλους, δεν δώσανε λοιπόν καμμιά σημασία, γιατί τα θεωρούνε τιποτένια πράγματα, αν δεν είναι κι οι ίδιοι αγορασμένοι... Τώρα τα μυαλά γινήκανε φαρδειά, και καταγίνονται με άλλα, κοσμοϊστορικά προβλήματα! «Θα καθόμαστε να κυττάζουμε τώρα παπάδες και Ορθοδοξίες»; Μα αυτούς δεν τους μέλλει κι αν εξαφανισθεί από τον κόσμο κάθε ελληνικό πράγμα. Και θα εξαφανισθεί όχι τόσο εύκολα με τον αμερικανισμό που πάθαμε, όσο αν γίνουμε στη θρησκεία παπικοί. Γιατί γι' αυτού πάμε. Παπική Ελλάδα θα πει εξαφάνιση της Ελλάδας. Να γιατί είπα πως είναι πολύ σπουδαίο ζήτημα αυτές οι ερωτωτροπίες που αρχίσανε κάποιοι κληρικοί δικοί μας με τους παπικούς, κι η αιτία είναι το ότι δεν νοιώσανε τι είναι Ορθοδοξία ολότελα, μ' όλο που είναι δεσποτάδες.

Το κακό είναι πως ο λαός δεν πήρε, καλά – καλά, είδηση για τη συνωμοσία. Ποιος να τον πληροφορήσει αφού οι γραμματισμένοι τα θεωρούνε αυτά τα πράγματα ανάξια για τη μοντέρνα σοφία τους, και τρέχουν σημαιοφόροι σε κάθε νεωτερισμό;

Από τότε που αρχίσανε οι λυκοφιλίες ανάμεσα στους δικούς μας και στους παπικούς (και σημείωσε πως οι δικοί μας φαγωθήκανε πρώτοι να πιάσουνε σχέση με τους Λατίνους σαν να πήρανε από κάπου διαταγή, κι ολοένα μιλάνε για «τον διάλογο μαζί τους, δίχως να ξέρουνε καλά – καλά τι λένε), από τότε λοιπόν, ακούμε, κάθε τόσο κάτι πράγματα θεατρικά, άνοστα, ανόητα, δίχως καμμιά σοβαρότητα, όπως είναι η λεγόμενη «Διάσκεψις της Ρόδου», τα νέα παρεκκλήσια του Βατικανού, κ.τ.λ. Στη Ρόδο πήγανε οι δικοί μας με σκοπό να πουλήσουν την Ορθοδοξία, γιατί γι' αυτούς είναι καθυστερημένη μορφή του Χριστιανισμού, δηλαδή ένας βλάχικος χριστιανισμός και να αρχίσουν τον «διάλογον», που να τον πάρει η ευχή αυτόν τον «διάλογον». Και τι κάνανε; Τίποτα! Λόγια πολλά και χαμένα, που να ντρέπεται κι ο τελευταίος Έλληνας Ορθόδοξος.

Προχθές πάλι μάθαμε πως ο Πάπας εγκαινίασε ένα νέο παρεκκλήσιο στο Βατικανό και

έβαλε για εικόνες (μη χειρότερα!) τις φωτογραφίες του Πάπα και του Αθηναγόρα, «ο οποίος ίσταται όπισθεν του Ποντίφηκος»! Φαντασθείτε παρεκκλήσιο με φωτογραφίες (τι ακαλαίσθητα πράγματα!). Ο Πάπας λοιπόν θα προσεύχεται μπροστά στις δικές του φωτογραφίες! Δηλαδή τρελλάθηκαν οι άνθρωποι! Αυτά δεν τα κάνανε μήτε οι αραπάδες της Αφρικής. Συλλογίζομαι πόση σοβαρότητα έχουν οι Μουσουλμάνοι στη θρησκεία τους, και που καταντήσανε τη θρησκεία του Χριστού αυτοί οι αθεόφοβοι Ιταλιάνοι, που προσκυνάνε αγάλματα της Παναγίας με κοκκινάδια , με σκουλαρίκια και με δαχτυλίδια. Κι εμείς οι Ορθόδοξοι που φυλάξαμε το βαθύ μυστήριο της ευσεβείας, τώρα, στα καλά καθούμενα, πάμε να γίνουμε ένα μ' αυτούς που γελοιοποίησανε τον Χριστό όσο κανένας άθεος.

Αλλά, από που να πιάσει κανένας και πολύ να τελειώσει; Όσοι ήταν έως τώρα αδιάφοροι για τη θρησκεία και για την Εκκλησία, και που πολλοί απ' αυτούς την περιπαίζανε μάλιστα, όλοι αυτοί γινήκανε έξαφνα παπόφιλοι, και μασάνε σαν μαστίχι την ψεύτικη λέξη «αγάπη». Μεγαλύτερο ρεζιλίκι δεν έγινε. Εμείς οι άλλοι που είμαστε κολλημένοι από νεότητος στην Εκκλησία μας, είμαστε στενοκέφαλοι, μοχθηροί, γυμνοί από αγάπη κι από αληθινή ευσέβεια. Η μόδα είναι τώρα να φαίνεσαι άνθρωπος της εποχής μας, που ένοιωσε τα «αιτήματα» της. [...].

Πίστη ασάλευτη στην Ορθοδοξία, που εμείς οι προκομμένοι την πήραμε κληρονομιά και την πουλάμε «αντί πινακίου φακής» και ασπασμού της παντόφλας του Πάπα! Μα σε τέτοιο σημείο εκφυλισθήκαμε; Αιτία είναι η έμφυτη ματαιοδοξία μας, που μας κάνει να θέλουμε να φαινόμαστε έξυπνοι συγχρονισμένοι, προοδευτικοί, κι όχι καθυστερημένοι. Με τη συνείδηση της κατωτερότητας που αποχτήσαμε, φοβόμαστε σαν τον διάβολο μήπως μας πούνε «παλιά μυαλά, παλιοημερολογίτες, καθυστερημένους». Και τρέχουμε να πάμε πρώτη σε κάθε κίνηση που περνά για «μοντέρνα», θέλεις μίμηση της «αφηρημένης ζωγραφικής», θέλεις ακαταλαβίστικες «λογοτεχνίες» (καημένη λογοτεχνία, πού κατάντησες!), θες φιλοπαπισμός, θες φιλοαμερικανισμός, στα πάντα, στα ντυσίματα μας(προ πάντων της νεολαίας), στον τρόπο που μιλάμε και σκεπτόμαστε, ακόμα και στις χειρονομίες. Δηλαδή, καταντήσαμε μαϊμούδες του ανθρωπίνου γένους «εν ονόματι της προόδου και της θαυμάσιας εποχής μας».

Εκ του περιοδικού. «Ο Όσιος Φιλόθεος της Πάρου» Τεύχος 20 Μάιος – Αύγουστος 2007

Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη»